

Karelian Camp 83 oli ainutlaatuinen tapahtuma

Liperin kesään Käsämän Veljesharjulle saapui vuonna 1983 puolen sataa nuorta 18 valtiosta 4 maanosasta. Nuoret saapuivat Suomen Lions liiton nuorisoleirille Karelian Camp 83, jonka keskeisen järjestelyvastuun hoitivat LC Liperi ja LC Liperi Kiessit.

- Olen tunnossani varma, että leiri oli eduksi suomalaiselle lionismille ja Pohjois-Karjalalle. Valittu ohjelma ja tapa oli tiukka, mutta oikea. Olen saanut kuulla, että leiri oli raskas, mutta ihana. Tietämystä ja ihastusta Suomesta on levinnyt ja ystävyys eri kulttuurien ja rotujen välillä koettiin aitona, selvitteli tuntojaan leirin jälkeen leiritoimikunnan puheenjohtaja ja kirjeenvaihtaja Rauno Pelkonen.

Karelian Camp oli tosiaan ainutlaatuinen. Tiedän, että monien välillä syntynyt ystävyys on jatkunut pitkistä välimatkoista huolimatta lämpimänä. Japanilainen Midori, joka leirin jälkeen asui Leenan ja minun kotona, oli 1988 häämatkalla Suomessa. Tuolloin yhdessä matkailimme mm. Kuusamossa ja Lapissa.

Reino Kuivalainen
(tuolloin järjestelytoimikunnan sihteeri)

Unohtumaton elämys

En mitenkään olisi voinut kuvitella, että niin monista eri maista tulleista nuorista voisi tulla ystäviä. Mutta kyllä, me kaikki ystävyystämme täällä Suomessa. Karelian Camp '83:n aikana koimme monenlaista yhdessä: pelasimme lentopalloa, surffasimme, kävimme sekasaunassa, saimme tietoa jokaisen osallistujan kotimaan kulttuurista, yövyimme metsässä, teimme retkiä Kolille, Savonlinnaan, Uuteen Valamoon.

Kaiken tämän ajan me vietimme yhdessä, juttelimme paljon, tulimme läheisiksi toinen toisillemme. Mahtava kokemus!

Me puhuimme eri kieliä ja tulimme erilaisista kulttuuritaustoista. Mutta tuntemukset ja tunteet olivat samanlaisia. Jotkut olivat vahvoja, jotkut olivat viisaita, jotkut lämminsydämisä, jotkut energisiä, jotkut ystävällisiä, jotkut herkkiä... Miten koin muut nuoret tuntui ihan samanlaiselta kuin miten koin ihmiset omassa kotimaassani. Leirin aikana opin tietämään, ettei kansallisuudella tai rodulla ole mitään merkitystä, kun ollaan kanssakäymisessä toisten kanssa avoimin mielin ja sydämin.

Tänä kesänä palasin Suomeen 30 vuoden tauon jälkeen. Tapasin Reino ja Leena Kuivalaisen, jotka kuuluivat Karelian Camp '83:n järjestäjiin. Kūpesin Kolin huipulle Reimon kanssa ja näin erittäin kauniit maisemat, jotka vuonna 1983 jäivät näkemättä todella kurjan, sateisen sään takia.

Suomi on edelleen yhtä kaunis kuin ennenkin. Rakastan tämän maan luontoa ja erittäin ystävällisiä ihmisiä. Keskityin tässä muistelussani leiriin, koska tämän kesän muistot ovat vielä liian tuoreina ja tunteikkaina mielessäni sanoiksi purettavaksi.

Suomea ja suomalaisia ystäviä muistaen ja kaivaten
Fumiyo Wakahara, o.s. Tsujita
Toyohashi, Japani

»Haluaisin tuntea ihmisiä»
Fumiyo Tsujita on tullut leirille Japanista. Hänen kotipaikkansa nimi on Toyowaka.
- Haluaisin oppia tuntemaan ihmisiä, päästä perille suomalais-

ten luonteesta ja persoonallisuudesta. Fumiyo kertoo.
Fumiyo on 21-vuotias, ja kotimaassaan hän opiskelee lääketiedettä. - Leirillä on mielenkiintoisen tuntuinen ohjelma, hän toteaa.
Japanilaiselle vieraat kielet ovat ongelma, sillä Japanissa ei kouluissa opeteta niitä lainkaan. Englanti kuitenkin Fumiyolta sujuu sen verran, että keskustelu käy päinsä.
Pohjois-Karjalassa hän kumastelee luontoa, metsiä, yötöntä

yötä. Japaniin verrattuna Suomi tuntuu hyvin oudolta:
- Metsiä, metsiä, järviä, mutta ei lainkaan ihmisiä, hän huokaa, mutta sanoo heti perään, että Japanissa ihmisiä on kyllä liikaa. - Ja vuoria on ikävä.
Kuten muutkin kaukaa tulleet vieraat, Fumiyo jää leirin jälkeen vielä kolmen viikon ajaksi asumaan liperiläisiin perheisiin. Tätä hän pitää hyvänä:
- Näin oppii paremmin tuntemaan suomalaisia ihmisiä.

Ylälaidan kuvassa osavuosiasukas Rauno Pelkonen, leirin johtaja.

Loma-Kolille liikunta- ja yleisötiloja - siis "talvi" lähelle Vuonislahtea!

Loma-Kolille aiotaan aloittaa noin 700 neliömetrin kokoinen monitoimihalli. Halli tulee Loma-Kolin Portin liikekeskuksen yhteyteen. Rakennustyöt alkavat syyskuun alussa ja tarkoitus on, että halli sosiaalityöineen valmistuisi vuodenvaihteessa. Hallin kokonaiskustannusarvio on noin 920 000 €, rahoitus on pääosin kerätty yksityisiltä osakkailta. Loma-Kolilla on jo kaivattu puuttuvia sisäliikuntatiloja pidemmän aikaa ja nyt toivotaan että nyt toteutettava halli vastaisi tuohon kysyntään, sanoo Koliakeskus Oy:n toimitusjohtaja Jukka Suninen.

Halliin rakentuu pelikentät tennikselle, sulkapalloseinälle, koripalloseinälle ja hallin tiloissa voidaan järjestää myös muita yleisötilaisuuksia ja tapahtumia. Sosiaalityöiden yhtey-

teen tehdään myös erillinen n. 80 m²:n sisäliikuntatila. Tämä soveltuu muun muassa pienryhmien ja urheilijoiden käyttöön, toteaa Suninen. Hallin operoinnista vastaa rakennuttajayhtiö.

Kolin matkailun kehittämiseksi monitoimihallia pidetään erityisen tärkeänä. Kolin Matkailuyhdistyksessä hanke on otettu hyvin lämpimästi vastaan, kertoo toiminnanjohtaja Veli Lyytikäinen. Koli kiinnostaa myös muita investoijia kasvaneiden kävijämäärien myötä. Kolia on kehitetty viime vuosina askel askeleelta ja uusia palveluita on alueelle tullut. Kehitys on ollut kestävä ja vastannut asiakasmääriä. Olenkin luottavainen, että kun tietty kriittinen massa saavutetaan, investointeja tulee edelleen lisää lähivuosina, summaa Lyytikäinen.

Koli-tiedotus

Hupelin nuori taitaja

Vilma Panula työskentelee Hupelin residenssitaiteilijana syyskuun ajan. Vilmalta on ilmestynyt kaksi runokirjaa, hän maalaa, taltioi äänimaisemia ja luo videotaidetta. Monipuolinen taitaja tuli Hupeliin etsimään rauhoittumispaikkaa, sillä kotona Helsingissä vanhassa jugend-talossa kaikki talon äänet kaikuvat ympärinsä ja keskittymisen tahtoo herpaantua.

Hupeli on Vilman mielestä hyvä äänipaikka. Luonnonääniä täynnä olevassa ympäristössä hän on taltioinut mm. kurkien huutelu residenssin saunaranassa. Ajatuksena on myös kuvata videomateriaalia sekä valmistella kolmatta runokirjaa. Vilma kertoi olevansa nyt maalaustauolla ja hän on tehnyt vain luonnoksia käyttäen paperia ja väriä.

Vilman ehdoton lempipaikka Hupelissa on suuren tuvan takan edusta. Tulen lämmössä hän nauttii lukemisesta nojatuoliin kätperytyneenä. Vapaa-aikanaan

hän on lämmittänyt saunaa pari kertaa, leiponut pitsaa ja paistanut pullaa. Hiljainen tyttö viihtyy yksin ison talon rauhassa.

Vilman töihin voit tutustua osoitteessa <http://www.vspanula.com>.

Anu Penttinen

